

νὰ πωληθοῦν ἐπὶ δημοπρασίας, κατὰ τὸν τρόπον, καὶ τοὺς τύπους τοὺς περὶ τούτου ὠρισμένους παρὰ τοῦ νόμου. Διατασσομένης δὲ τῆς ἐκτελέσεως, τὸ προῖόν τῆς πωλήσεως, ὅσον ἀνήκει εἰς τὸν ρηθέντα ἀποκλειστήν, δὲν ἐπιδικάζεται εἰς ὄφελός του, ἕως οὗ κριθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπελθοῦσα παρέμπτωσις τῆς μετὰ τοῦ παραβιαστοῦ τοῦ ἀποκλεισμοῦ συμφωνίας. Ἔως τότε τὸ προῖόν τοῦτο παρακατατιθέμενον ὅπου ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις ἀσφαλίζεται, διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ἐβδόμην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος
Ἐδ. Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 47
Β'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν γολέταν «Ἐ λ ε ο ὕ σ α», κυβερνωμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Γεώργιον Χριστόφαν, Αἰνίτην, τὴν 3 Μαρτίου 1828 μεταξὺ τοῦ Χριστοδούλου Ματθαίου κυβερνήτου τῆς ἑλληνικῆς πολεμικῆς γολέτας «Π ε ρ σ ε φ ὀ ν η ς», ἀποκλειστοῦ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ ἓν μέρος καὶ τοῦ Γεωργίου Χριστόφα, Αἰνίτου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 1106 ἀποκλειστικὸν ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστόδουλος Ματθαῖος διορίζεται ν' ἀποκλείῃ τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς, ὁμοίως καὶ τὰς πρὸς αὐτὸν ὁδηγίας τῆς αὐτῆς Γραμματείας,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Χριστοδούλου Ματθαίου ἀπὸ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου μηνός, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ τὴν κρίσιν τῆς εἰρημένης γολέτας «Ἐ λ ε ο ὕ σ η ς», καὶ ἄλλην τοῦ ἰδίου ἀναφορὰν ἀπὸ τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ μηνός, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ταχεῖαν ἀπόφασιν τοῦ ἀνήκοντος Δικαστηρίου ἐπὶ λόγῳ, ὅτι τὸ φορτίον, συνιστάμενον ἀπὸ σῖτον καὶ ἄλλα εἶδη, κινδυνεύει νὰ φθαρῇ,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀναφορὰς τοῦ αὐτοῦ Χριστοδούλου Ματθαίου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην περὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου ἀπὸ τὴν 13 καὶ 14 τοῦ Φεβρουαρίου μηνός 1828,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11. — Γεν. Γραμμ. φ. 27.

Ἀναγνώσασα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τῆς Αἰγίνης ἀπὸ τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ Φεβρουαρίου μηνός,

Ἀναγνώσασα τὰς ἐξετάσεις καὶ τὴν γνώμην τῆς τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου εἶχε διορισθῇ νὰ διαθέσῃ εἰς κατάστασιν δικάσεως τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καὶ νὰ δώσῃ γνώμην περὶ αὐτῆς,

Ἀναγνώσασα τὰ πωλητήρια τῆς ρηθείσης γολέτας «Ἐλεούσης» εἰς ὄνομα τοῦ Γεωργίου Κουλακσίζη καὶ τὸ διαβατήριον ἀπὸ τὴν νῆσον Κέα ἐκδοθὲν εἰς ὄνομα τοῦ Γεωργίου Κουλακσίζη πρὸς τὸν Γεώργιον Χριστόφαν,

Ἀκούσασα τὰς ἐνόρκους ὁμολογίας τοῦ Γεωργίου Χριστόφα, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς φαίνεται ὡς ἰδιοκτῆτης ἐνὸς τρίτου μεριδίου εἰς τὴν γολέταν «Ἐλεοῦσαν», καὶ τὰς ἀντεξεταστικῶς γενομένας ἀπολογίας τοῦ ἐνάγοντος Χριστοδούλου Ματθαίου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος Συνέδρου περιέχουσαν τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ Γεώργιος Χριστόφας, Αἰνίτης, πλοίαρχος τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Ἐλεοῦσης» ἐσυλλήφθη τὴν 23 Ἰανουαρίου εἰς τὸν Φαληρέα, ὡς μετακομίζων τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς· ἐλθὼν ἀπὸ Σύραν εἰς Αἶγιναν, ἄρραξεν, ὡς λέγει, εἰς τὴν Κολόναν ταύτης τῆς νήσου καὶ ἐκεῖ οἱ ναῦταί του, οἵτινες ἦσαν καὶ φορτωταί, τὸν ἐβίασαν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ διὰ τὸν Φαληρέα.

Ἄρραξε τῷ ὄντι εἰς τὴν Κολόναν; ἐβιάσθη ἀπὸ τοὺς ναύτας του νὰ πλεύσῃ εἰς τὸν Φαληρέα; Τὸ πρῶτον βεβαιώνεται ἀπὸ ἓνα πρὸς τὸν Κυβερνήτην γράμμα, τὸ ὁποῖον διαβάς ἀπὸ τὴν Κέα ἔλαβε καὶ ἔφερεν εἰς Αἶγιναν. Τὸ δεύτερον δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ ἀντεξεταστικῶς, διότι οἱ ναῦται, ἀπὸ τοὺς ὁποίους λέγει ὅτι ἐβιάσθη, ἔφυγαν εἰς τὴν ὥραν τῆς συλλήψεως τῆς «Ἐλεοῦσης» καὶ αὐτομόλησαν πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Εἰς τοιαύτην συγκαιρίαν τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἀποφασίζουν κατ' ἔλλειψιν καὶ τὸ βάρος τῶν ὑποψιῶν πίπτει εἰς τὸ μὴ συνεμφανιζόμενον μέρος, τὸ ὁποῖον ὡς φυγόδικον γίνεται εὐλόγως ὑποπτον.

» Ἀλλ' ὁ δικαστικὸς οὗτος τύπος εἶναι ἄρά γε δεκτέος ἐνώπιον δικαστικῆς λειῶν ἐπιτροπῆς; Τινὲς τῶν νομικῶν δὲν τὸν κρίνουν οἰκεῖον τοιούτου διοικητικοῦ κριτηρίου. Καὶ ἀναμφιβόλως ὅταν ἐν ἀπὸ τὰ διαφερόμενα μέρη εἶναι ξένον, καὶ ἐπομένως δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς καθεστῶτας πολιτικοὺς νόμους, οἱ τύποι τούτων εὐλόγως δὲν ἐφαρμόζονται. Ἀλλ' ὅταν καὶ τὰ δύο μέρη εἶναι πολῖται, διαφέρει.

» Ἐπεὶ συμβουλευόμενοι τὰς περιστάσεις, ὅσαι ἔμποροῦν νὰ συντελέσουν εἰς ἀκριβεστέραν διάγνωσιν τῆς ἀληθείας, εὐρίσκομεν: 1ον Ὅτι εἰς τὴν ὥραν τῆς συλλήψεως οἱ μὲν ναῦται, συναισθανόμενοι τὸ ἔγκλημά των, αὐτομόλησαν πρὸς τοὺς ἐχθρούς· ὁ δὲ πλοίαρχος τῆς «Ἐλεοῦσης» παρέμεινεν ἡσυχος. Ἀνίσως ἡ συνείδησίς του τὸν ἤλεγχε καὶ αὐτόν, ἦταν φυσικὸν νὰ συμφύγῃ ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά των. Ἡ ζημία τὴν ὁποίαν ἔμποροῦσε νὰ φοβηθῇ ἀπὸ τὸν χαμὸν τῆς γολέτας του, τῆς ὁποίας ἔχει τὸ ἐν τρίτον, δὲν εἶναι μεγαλυτέρα ἀν' ὅχι μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἐκείνων. 2ον Τὸ μετὰ τῶν φορτωτῶν ναυλωτικὸν τοῦ Χριστόφα βεβαιώνει, ὅτι αὐτὸς κανένα συμφέρον δὲν εἶχεν εἰς τὴν ἀκριβοτέραν ἢ εὐθηνότεραν πώλησιν τοῦ φορτίου. Ὅποια κέρδη καὶ ἂν ἔκαμαν ἐκεῖνοι, ὁ ναυλὸς του ἦταν συμφωνημένος, καὶ οὔτε περισσότερα τῆς συμφωνίας ἔμποροῦσε νὰ ἐλπίσῃ, οὔτε ὀλιγώτερα νὰ φοβηθῇ.

Τί λοιπόν ἡδύνατο νὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς; Τί ἄλλο πιθανώτερον παρὰ τὴν βίαν.

» Εἶναι ἀληθινόν, ὅτι τὸ προτεινόμενον ναυλωτικὸν δὲν εὐρέθη εἰς τὰ χαρτία τοῦ συλληφθέντος· ἀλλὰ τίνας εἶναι τὸ σφάλμα; Ἀναμφιβόλως τοῦ ἀντιδίκου του, ὅστις ἐχρεώσται νὰ τὰ σφραγίσῃ παρόντος τοῦ κατασχεθέντος πλοιάρχου καὶ μὲ τὴν σφραγίδα του, εἰς τὴν ὥραν τῆς συλλήψεως. Ἐπειδὴ ἐπάτησε τοὺς θετικούς καὶ ὠρισμένους παρὰ τῶν νόμων τῆς καταγωγῆς κανόνας, πᾶσα ἔλλειψις χαρτίου πίπτει εἰς βάρος του. Εἶναι μάλιστα ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐζήτησεν ταῦτα τὰ χαρτία, ἔφερε μόνον ἓν μέρος, βεβαιώνων, ὅτι δὲν ἦρε περισσότερα εἰς τὴν «Ἐλεοῦσα» καὶ ἔπειτα ἐπαρουσίασε καὶ ἄλλα μετ' ὀλίγον. Ἐπειτα ὅλαι αἱ ὁμολογίαι τοῦ συλληφθέντος ἐφάνησαν ἄπλαστοι καὶ φυσικαί.

» Ταῦτα κρίνω περὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν φορτωτῶν καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ συμπερασμοί, τοὺς ὁποίους ὁ νόμος παραδίδει εἰς τὰ φῶτα καὶ τὴν φρόνησιν τῶν δικαστῶν, καὶ ὅταν οὗτοι τοὺς κρίνουν δυνάτοῦς, ἀκριβεῖς καὶ ὁμοφώνοντάς, τοὺς ἀποδέχονται ὡς ἀποδείξεις. Ἀπὸ ταῦτα ἐξάγω, ὅτι ἐνόσω δὲν ἀναιρεθοῦν, δὲν βλέπω πῶς ἡμπορεῖ νὰ καταδικασθῇ τὸ πλοῖον τοῦ συλληφθέντος Χριστόφα· ὅσον διὰ τὸ φορτίον ὑπόκειται εἰς καταδίκην ἀναντίρρητον».

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Χριστόφας, Αἰνίτης, προβάλλει εἰς τὴν ἀπολογίαν του καὶ ἐπιμένει εἰς ὅλας τὰς ἐνόρκους ὁμολογίας του, ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν μετοχὴν ἢ ἄμεσον ἢ ἔμμεσον εἰς τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον κατεσχέθη εἰς τὴν γολέταν «Ἐλεοῦσα», καὶ βεβαιώνει ὅτι ἦτον ναυλωμένος ἀπὸ τοὺς φορτωτὰς ἀπὸ Σύραν εἰς Αἴγιναν, καὶ ὅτι τὸ συμφωνητικὸν διὰ τοῦ ὁποίου ἡμποροῦσε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς προτάσεώς του ἀφηρέθη ἀπὸ τὸν ἀποκλειστήν,

Ἐπειδὴ ὁ ἀποκλειστής Χριστόδουλος Ματθαῖος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κατασχεθείσης γολετίνας δὲν ἐσφράγισε κατὰ τοὺς ἐννόμους τύπους τὰ ἔγγραφα τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, καὶ ἐπομένως ἡ ἀπλὴ ἀναίρεσις τῆς ὑπάρξεως τοῦ ναυλωτικοῦ γενομένη ἐκ μέρους τοῦ ἀποκλειστοῦ δὲν εἶναι δεκτὴ,

Ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς Γεώργιος Χριστόφας, τόσον εἰς τὴν ἐξέτασιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε καθυποβληθῇ ἀπὸ τὸν ἀποκλειστήν, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐνόρκους του ὁμολογίας ἔμπροσθεν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, διαμαρτύρεται λέγων, ὅτι οἱ ναῦται τὸν ἐβίασαν καὶ ἕνας ἀρπάσας τὸ πηδάλιον, ἄλλοι ἀνοίξαντες τὰ πανιά ὠδήγησαν τὸ πλοῖον εἰς τὸν Φαληρέα, καὶ ὅτι δὲν ἦτον εἰς κατάστασιν νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸ βίαιον ἐπιχείρημά των,

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς κατασχέσεως, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου ἔφυγαν εἰς τοὺς ἐχθρούς, ὁ δὲ πλοίαρχος Γ. Χριστόφας ἔμεινεν εἰς τὸ πλοῖόν του,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ἐπιστήσασα τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀπ' ἀρχῆς τῆς κατασχέσεως μέχρι τοῦ τέλους τῆς διαδικασίας συνέπειαν τῶν ἐξομολογιῶν τοῦ πλοιάρχου Γ. Χριστόφα, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις αἱ ὁποῖαι συνέχονται μὲ τὴν κρισιολογίαν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως,

Ἀποφασίζει:

Ἡ ἐλληνικὴ ἐμπορικὴ γολέτα «Ἐλεοῦσα» μὲ ὅλην τὴν ἀποσκευὴν νὰ ἀπολυθῇ, αἱ δὲ περιεχόμεναι εἰς αὐτὴν πραγματεῖαι καὶ ἄλλα εἶδη καὶ πράγματα

ἀνήκοντα εἰς τοὺς φορτωτὰς νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν τρόπον καὶ τοὺς τύπους τοὺς περὶ τούτου ὠρισμένους παρὰ τοῦ νόμου. Διατασσομένης δὲ τῆς ἐκτελέσεως, τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως, ὅσον ἀνήκει εἰς τὸν ἀποκλειστὴν Χριστόδουλον Ματθαῖον, δὲν ἐκδικάζεται εἰς ὄφελός του ἕως οὗ κριθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἡ ἐπελθοῦσα παρέμπτωσις τῆς κατηγορίας, τὴν ὁποίαν ὁ Γεώργιος Φάρσας, Ποριώτης, ἐπέφερε κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ὁ ρηθεὶς ἀποκλειστὴς ἐνέχεται εἰς μίαν συμφωνίαν τοῦ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ρηθέντος Γεωργίου Φάρσα εἰς τὴν καταπάτησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς. Ἔως τότε τὸ προϊόν τοῦτο, παρακατατιθέμενον ὅπου ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις, ἀσφαλίζεται διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τρίτην Μαρτίου τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ ἔτει. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 46

Γ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ πλοιάριον καὶ φορτίον τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα, Αἰγινήτου, τὴν 3 Μαρτίου 1828, μεταξὺ τοῦ Δημητρίου Λέκα παρουσιαζομένου ὡς ἐνάγοντος ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα πλοιάρχου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 182 ἀπὸ τὴν 21 Ἰανουαρίου 1828 ἔγγραφον τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τῶν Δερβενοχωρίων καὶ Σαλαμίνας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει, ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν εἰς Ἐλευσίνα εὐρισκομένων στρατιωτικῶν σωμάτων, πληροφορηθέντες ὅτι πλοιάρια φέρουν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τροφάς, ἔστειλαν εἰς τὰ ἐκεῖ παράλια τὸν Σταμάτην καὶ Μῆτρον μὲ μερικὸν στρατιώτα, οἱ ὅποιοι κατέσχον τὸ πλοιάριον τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα,

Ἀναγνώσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1828 ἔγγραφον τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Αἰγίνης, διὰ τοῦ ὁποίου παραπέμπεται ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἔμπροσθεν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης,

Ἀναγνώσασα δύο ἔγγραφα ἐξομολογήσεων τοῦ Δημητρίου Καλαμάρα καὶ Παναγιώτου Μαρτῆ, αἱ ὁποῖαι εἶχον ληφθῇ ἀπὸ τὸ Διοικητήριον τῆς Αἰγίνης καὶ σταλῇ εἰς τὸ παῦσαν Θαλάσσιον Δικαστήριον,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11. — Γεν. Γραμμ. φ. 27.

